

9

כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תורע את זרעך והשקית ברגלך כגן הנרק: והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: י ארץ אשר יהיה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהיה אלהיך בזה מרשית השנה ועד אחרית שנה:

כגור עיג

1

כי יקריב יהיה אלהיך את הגוים אשר א יט יהיה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהיה אלהיך נתן לך ב לרשתה: תקיז לה הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יגדילך ג יהיה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח: ויה דבר הרצח אשר ינוס ד שמה וחי אשר יכה את רעהו בכל ידעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם:

כגור עיג

10

היא דאמר בתשרי נברא העולם רב נחמן בר יצחק אמר לרין דכתב מראשית השנה ועד אחרית שנה מראשית השנה נידון מה ידא בסופה

גמ' דאס גלגל (מ)

2

ירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם, ללמד שלא נתחייבו כה אלא לאחר ירושה ושיבה, וכן עשה יהושע

הכגור עיג

3

ואם ירחיב יהיה אלהיך את גבולך כאשר ה נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: כי יתשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום ה לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך י אשר יהיה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים:

כגור עיג

11

יבבל דוד חזר: י חייב אדם לדאות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא י לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים

גמ' כסתימ ק"ז

12

יט א בהדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו ב בדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחגו במדבר י יחונשם ישראל נגד הרה:

כגור עיג

13

יט (א) ביום הזה, בראש חודש⁶⁵. לא היה צריך לכתוב אלא "ביום ההוא", מהו: ביום הזה, שיהיו דברי תורה חדשים עליך כאילו היום נתנם⁶⁶.

כגור עיג

4

ד בימי המלך המשיח מוסיפין שלש אחרות על אלו השש שני ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה. והיכן מוסיפין אותן בערי הקיני והקניזי והקדמוני שנכרת לאברהם אבינו ברית עליהן ועדיין לא נכבשו. ועליהן נאמר בתורה ואם ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבותיך ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה:

כגור עיג

5

מכה איש ומת מות יומת: י ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס י שמה:

כגור עיג

6

הארצות י כתב: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך - ראשי תבות: אלול: לומר, כי חדש זה הוא עת רצון לקבל תשובה על החטאים שעשה בכל השנה; וגם רמז, שגם על השנגות צריך לעשות תשובה בחדש הזה.

כי יצו עמנו לידך סימן קב"ה

7

אמר רב יהודה אמר רב ארבעים יום קדמי צרת הולד בת קול יוצאת ואמרת בת פלוני לפלוני בית פלוני לפלוני שדה פלוני לפלוני

גמ' סו"ה (א)

8

ואפילו בדרך הפשטות יש לכל מקום ומקום חבת הקודש מיוחדת בפ"ע. למשל פה עה"ק יפו ת"ו יש לחבב מצד שהיא גבול המסומן בתוה"ק, גבול ים"ג, ומצד שבה הלך יונה הנביא ע"ה, שבודאי כמה וכמה תיקונים השריש בהליכתו לדורות, ובה הובאו הדוברות לשלמה המלך ע"ה לבנין ביהמ"ק, כמ"ש בדברי הימים ב' ב' פט"ו, ולשי' הירושלמי יומא פ"ג ה"ח נעשה הנס לנקנור ג"כ פה עה"ק בנמל יפו. ע"כ אע"פ שירושלם חביבה מאד, וקדושתה כוללת בכללות, וישובה קודם לכל, מ"מ כ"א שהשיג ע"פ פרטיות שורש נשמתו, שהוא שייך לקדושה המיוחדת הפרטית השייכת לאותה העיר, ה"י קובע בה דירתו.

אגור ואיה - אצות ז'ל

14

יא והיה כייבאך יהוה אל-ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך
יב ונתנה לך:
כסא לא

15

והיכן⁶⁵ נשבע לך: והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי וגו'
(לעיל ו ח). ונתנה לך, תהא בעיניך כאלו נתנה לך בו ביום ואל
תהי בעיניך כירושת אבות⁶⁵.
כסא

16

מז א ב למנצח | לבני-קרן מזמור:
ג הריעו לאלהים בקול רנה: כיי-הוה עליך נורא מלך גדול על-
ד ה-כלי-הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר-
לנו את-נחלתנו את גאון יעקב אשר-אהב סלה: עלה אלהים
בתרועה יהוה בקול שופר: ומרו אלהים ומרו למלכנו ומרו:
כי מלך כלי-הארץ אלהים ומרו משכיל: מלך אלהים על-גוים
אלהים ישב על-כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי
אברהם כי לאלהים מגני-ארץ מאד נעלה:

נחלת

17

.. (כ) יבחר. בת כהיה פקדם שלנו עתה גם כן בחר
אתה לנו והשיבנו אליה והארץ הזאת היא נאן יעקב ותאמרת
כי בו יחסאך על כל הנוצ:
הכל

18

ואמר אלכם באהם עדיהר
א האמרי אשר-יהוה אלהינו נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך
את-הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אלי-תירא
ב ואל-תחת: ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
ותפרו לנו את-הארץ וישבו אתנו דבר את-הדרך אשר נעלה:
ג ואת הערים אשר נבא אליהן:

כסא דבר

19

א ב נושב ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את-יעזר וילכדו
ג בנתיה וירש את-האמרי אשר-ישם: ונפנו ויעלו הדרך הבשן ונצא
ד עג מלך-הבשן לקראתם הוא וכל-עמו לכלחמה אדרעי:

כסא חוקר

20

[ויילכדו בנתיה], אותן מרגלים זריזים
היו, אמרו בטוחין אנו בתפלתו של משה,
וכבר שלח מלאכים מרגלים לשכבר והביאו
תקלה, אנו לא נעשה כן, אלא בהקב"ה נאמין
ונעשה מלחמה, עשו כך והרגו את האמורי אשר
בה.

כסא יקה
(10)

21

ויפנו ויעלו, יש אומרים מלחמת סיחון
באלול, ועשו את הרגל בתשרי, ואחר הרגל
מלחמת עוג, כמד"א (דברים טז, ג) ופנית בבקר
וכתיב ויפנו ויעלו גזירה שוה, מה להלן אחר
הרגל אף כאן ויפנו ויעלו אחר הרגל.

כסא חוקר
(10)

22

או יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לגם שמה מא מב
רוצח אשר ירצח את-רעהו בבלי-דעת והוא לא-שנא לו מתמל
שלשום ונס אל-אחת מן-הערים האל וחי: את-בצר במדבר בארץ מג
המישר לקאובני ואת-ראמת בגלעד לגדי ואת-גולן בבשן למנשי:
וזאת התורה אשר-ישם משה לפני בני ישראל: כסא נאמנו

23

הזכאי צריך לחפש רשע ולקנות אותו בתשלום שלם כדי להעביר ממנו
הטומאה להכניע הסטרא אחרא (כח הרע) ויעשה זה כדי שייחשב זה כאילו
הוא ברא אותו, וזהו השבח שלו שיתעלה על ידו כבוד הקב"ה יותר מכל מעשה
טוב אחר ... ועל זה כתוב באהרן "ורבים השיב מעון", וכתוב "בריתי היתה
אתו" ... וגורם לקיים כל העולם בקיום שלו למעלה ולמטה, על אדם זה כתוב,
בריתי היתה אתו, החיים והשלום, והוא זוכה לראות בניו לבניו וזוכה בעוה"ז
ולעוה"ב, וכל שלוחי מידת הדין אינם יכולין לדון אותו, לא בעוה"ז ולא
בעוה"ב, ועל זה כתוב: "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך, הון ועושר
בביתו וצדקתו עומדת לעד" (תהלים קיב).
כסא חוקר